

РЕШЕНИЕ

№ 23367

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
закрито заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **5143** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. вр. чл. 287, ал. 4 от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Л. Д. В. от [населено място], подадена чрез адв. Б., срещу Наказателно
постановление № 25-4332-(АПК)-000002 от 14.03.2025 г., издадено от началник отдел „Пътна
полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 АПК му е наложена „глоба“ в размер на
100 лв., поради липса на доброволно изпълнение за периода от 13.01.2025 г. до 19.01.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление,
поради нарушение на материалния закон. Жалбоподателят сочи, че е липсвал годин за изпълнение
административен акт, тъй като Заповед за прилагане на принудителна административна мярка
/ЗППАМ/ № 24-4332-006146/06.11.2024 г. е обжалвана, а образуваното в АССГ дело е висящо. От
друга страна се твърди, че поканата за доброволно изпълнение е неясна и касае друго МПС.
Твърди се, че жалбоподателят е следвало да бъде еднократно наказан за неизпълнението и при
последващо неизпълнение да бъде налагана нова санкция. Соци се още, че към датата на
връчване на НП жалбоподателят не е бил собственик на процесното МПС. Претендира се отмяна
на наказателното постановление.

Отвeтникът – началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР излага подробни съображения за
неоснователност на жалбата в придружителното писмо, с което жалбата и административната
преписка са изпратени в съда.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени
доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024
г. по отношение на Л. В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - „временно спиране от

движение на моторно превозно средство“ – лек автомобил „А. А7“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, до отстраняване на неизправността.

На 08.12.2024 г. до Л. В. е изпратена Покана за доброволно изпълнение, в която е посочено, че на основание чл. 277, ал. 1 АПК следва да предаде в 14 - дневен срок в отдел „Пътна полиция“ при СДВР свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК]. Поканата е връчена лично на 13.12.2024 г.

На 14.03.2025 г. от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издадено процесното Наказателно постановление № 25-4332-(АПК)-000002, с което на В. е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 287, ал. 1 АПК, поради липса на доброволно изпълнение за периода от 13.01.2025 г. до 19.01.2025 г., доколкото същият, след връчване на 13.12.2024 г. на поканата за доброволно изпълнение, не предава в 14 – дневен срок на отдел „Пътна полиция“ при СДВР свидетелство за регистрация на МПС, част II, с №[ЕИК], с което виновно е нарушил чл. 277, ал. 1 от АПК.

На настоящия състав е служебно известно, че с Решение № 14129/24.04.2025 г., постановено по адм. д. № 12735/2024 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на Л. В. срещу цитираната по – горе ЗППАМ № 24-4332-006146/06.11.2024 г. на полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 296, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 287, ал. 1 АПК когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично, а на задължената организация - имуществена санкция от 500 до 10 000 лв. седмично, едновременно с глоба от 50 до 1000 лв. седмично на представляващите организацията, с изключение на упълномощените от нея лица. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие.

В конкретния случай, предмет на изпълнение е ЗППАМ № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция. Орган по изпълнението по смисъла на чл.271, ал.1, т.1 АПК е началникът на отдел „Пътна полиция“, поради което и с оглед представената по делото Заповед № 8121К-12431/09.09.2024 г. на министъра на вътрешните работи (л. 32), с която комисар Н. К. е преназначен на длъжността началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР НП се явява издадено от компетентен орган.

Не е спорно, че на 13.12.2024 г. на жалбоподателя лично е връчена покана за доброволно изпълнение за предаване на свидетелството за регистрация на автомобила му. Посочено е точно къде следва да бъде предадено свидетелството - в сградата на „Пътна полиция“ –СДВР, посочен е и точният адрес. В поканата е вписано и предупреждение, че при липса на доброволно изпълнение в указания 14 - дневен срок, на основание чл. 287, ал. 1 АПК ще му бъде наложена санкция в размер от 50 до 1000 лева седмично, до предоставяне на свидетелството за регистрация на МПС част II с №[ЕИК]. Не е спорно, че СРМПС част II не е предадено в отдел „Пътна полиция“. От това следва, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на глобата. В производството по оспорване на действия на орган по изпълнение съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органа по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. В случая е налице годно

изпълнително основание, а изпълнението е насочено срещу задълженото лице.

Неоснователно в жалбата се поддържа, че липсва годин за изпълнение административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. От това следва, че независимо дали заповедта е обжалвана, налице е годин изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 АПК, задължението по което е станало изискуемо. Нещо повече, в случая с Определение №27979/20.12.2024 г., постановено по адм. д. № 12735/2024 г. по описа на АССГ е отхвърлено искане с правно основание чл. 166, ал. 2 АПК, подадено от жалбоподателя, за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ № 24-4332-006146/06.11.2024 г. Следователно, налице е годин за изпълнение административен акт, противно на твърденията в жалбата.

Не се споделят възраженията, че поканата за доброволно изпълнение е неясна. Напротив, посочено е изпълнителното основание – заповед за прилагане на принудителна административна мярка, както и автомобила, индивидуализиран чрез посочване на марка, модел и регистрационен номер, чието СРМПС е следвало да бъде предадено на административния орган. За жалбоподателя е било ясно какво изпълнение се очаква от него, като е индивидуализирано и СРМПС, което жалбоподателят следва да предаде и къде да бъде изпълнено задължението. Твърдението, че в поканата е посочен друг автомобил е голословно, което не отговаря на обективната действителност. В поканата коректно са посочени и правните последици от неизпълнението.

Неоснователни са и твърденията, че административнонаказващият орган незаконосъобразно е издал в един ден 9 броя наказателни постановления, тъй като е следвало при налагане на първата глоба да изчака и чак при констатирано неизпълнение да издава последващо НП. Нормата на чл. 287, ал. 1 АПК предвижда налагането на глоби за всяка отделна седмица, в която липсва доброволно изпълнение, поради което не е налице основание за подобно изчакване.

Ирелевантен е фактът, че автомобилът е продаден и вече не е собственост на жалбоподателя. Видно от приложените по делото доказателства, налице е промяна в регистрацията на МПС въз основа на регистриран договор за продажба, считано от 21.03.2025 г. (л. 31). Промяната на собствеността е отразена на 27.03.2025 г. Това не касае периода, за който се налага глобата - 13.01.2025 г. до 19.01.2025 г., тъй като същият предхожда извършената продажба и задължението е било обективно изпълняемо. Неизпълнението е резултат единствено от субективната воля на жалбоподателя, а не се дължи на обективни пречки, които да изключват вината при неизпълнение. Датата на връчване на НП и обстоятелството дали това е станало след промяна на собствеността на МПС е ирелевантна, тъй като неизпълнението касае период, предхождащ прехвърлянето на автомобила. Поканата за доброволно изпълнение е връчена на 13.12.2024 г. и за жалбоподателя е било ясно какво изпълнение се очаква от него. Продажбата на автомобила на един по – късен етап не може да осуети дължимото изпълнение със задна дата, нито води до отпадане на задължението, което е било изискуемо към периода, за който се отнася глобата.

Глобата законосъобразно е наложена в размер близък до минимума, който е определен правилно, като е съобразено обстоятелството, че до датата на издаване на процесното НП е била наложена предходна седмична глоба за същото нарушение, за неизпълнение на ПАМ след изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Горните съображения мотивират краен извод за законосъобразност на процесното НП. Не са налице основания за отмяната му, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата.

Воден от горното и на основание чл. 298 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 25-4332-(АПК)-000002/14.03.2025 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 от АПК му е наложена „глоба“ в размер на 100 лв., поради липса на доброволно изпълнение за периода 13.01.2025 г. до 19.01.2025 г.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: